

УМАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ САДІВНИЦТВА

МЕНЕДЖМЕНТ XXI СТОЛІТТЯ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

м. Умань
11 жовтня 2019 р.

УДК 338
М58

Рекомендовано до друку
вченою радою факультету менеджменту
Уманського національного університету садівництва
(протокол № 1 від 12 вересня 2019 р.)

Редакційна колегія:

ВЕРНЮК Н.О. – к.е.н., доцент, декан факультету менеджменту;
НОВАК І.М. – д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту;
ТРАНЧЕНКО Л.В. – д.е.н., професор, завідувач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи;
ПЕТРЕНКО Н.О. – д.е.н., доцент, завідувач кафедри публічного управління та адміністрування;
МАШКОВСЬКА Л.В. – к.ю.н., доцент, завідувач кафедри соціально-гуманітарних і правових дисциплін;
КОМІСАРЕНКО Н.О. – к.пед.н., доцент, завідувач кафедри української та іноземних мов;
ПІТЕЛЬ Н.Я. – к.е.н., доцент, заступник декана факультету менеджменту з наукової роботи.

За достовірність інформації відповідальність несуть автори публікацій.

М58 **Менеджмент** XXI століття: проблеми і перспективи: матеріали IX Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Умань, 11 жовтня 2019 р. / Редкол.: Новак І.М. (відп. ред.) та ін. – Умань: ВПЦ «Візаві», 2019. – 236 с.

Збірник містить доповіді наковців, які були розглянуті на IX Всеукраїнській науково-практичній конференції «Менеджмент XXI століття: проблеми і перспективи», що відбулася 11 жовтня 2019 р. в м. Умань.

У наукових матеріалах висвітлюються проблемні питання розвитку теорії та практики менеджменту в глобальному конкурентному середовищі. Розраховано на наукових співробітників, викладачів, аспірантів, студентів та фахівців, які займаються питаннями розвитку менеджменту.

УДК 338

© Уманський національний університет садівництва, 2019

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ МЕНЕДЖМЕНТУ В ГЛОБАЛЬНОМУ КОНКУРЕНТНОМУ СЕРЕДОВИЩІ …… 10

Альошкіна Л.П.
ЗАСТОСУВАННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ЕКОЛОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ВІТЧИЗНЯНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ …….. 10

Білошкурська Н. В., Білошкурський М. В.
ОСОБЛИВОСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗА МОДЕЛЛЮ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ АДІЗЕСА ……... 12

Вернюк Н.О.
АНТИКРИЗОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК СКЛАДОВА СИСТЕМИ УПРАВЛЯННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ……. 14

Вінницька О.А., Корнієнко Т.О.
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ФІНАНСОВОГО МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ АГРАРНОГО СЕКТОРА ……. 17

Гарматюк О. В.
ОСОБЛИВОСТІ ВИБОРУ КАНАЛІВ РОЗПОДІЛУ ПРОДУКЦІЇ …….. 19

Головченко Ю.В.
УПРАВЛІННЯ ГРОШОВИМИ ПОТОКАМИ ПІДПРИЄМСТВА …….. 21

Гоменюк М.О.
АКТУАЛЬНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ ……. 23

Гуменюк А.В.
ТАЙМ –МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ……... 26

Длугоборська Л.В.
УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ПРИВАБЛИВІСТЮ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ …… 28

Заблоцька М.О.
ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ У СФГ «СВІТЛАНА» ВІЛЬШАНСЬКОГО РАЙОНУ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ …… 30

Загороднюк О.В.
ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ ……. 32

Загороднюк О.В.
УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ …… 35

Загороднюк О.В., Астафурова Т.В.
АНАЛІЗ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ТОВ ТОРГОВИЙ ДІМ «АГРОАЛЬЯНС» …….. 38

Таким чином, в якості основної реальної альтернативи ручному управлінню залишається квадрат С, або так звана *ринкова* культура. Практика кращих транснаціональних корпорацій засвідчує, що ринкова культура передбачає формування керівниками *особливого клімату*, що максимально мобілізує ініціативу і відповідальність, і замість директив та детальних вказівок зверху вниз, вище керівництво задає лише напрям, чітко визначаючи необхідний цільовий результат.

Безпосередньо технологічні питання тепер не включаються в сферу компетенції спеціалістів з організації та управління. Спеціаліст з питань організації й управління вказує, не що робити, а як робити: організовує процес праці, обліку, контролю, дає оцінку економічній ефективності, рекомендації щодо раціонального використання робочої сили й обладнання тощо.

Сучасний стан та напрямок розвитку економіки потребує докорінних змін та вдосконалення напрямів і новітніх тенденцій в теоретичних дослідженнях та в практичному застосуванні сучасного менеджменту, який базуватиметься на знаннях та інноваціях, що сприятиме досягненню поставлених цілей, виявленню напрямків реалізації управлінських рішень і створенню стійких конкурентних переваг.

Список використаних джерел

1. Cameron K., Quinn R. Diagnosing and Changing Organizational Gulture: Based on Competing Values Framework. – New York. Addison – Wesley Publisching Company, 1999. – 256 p.

2. Губенко В. Актуальні напрямки та новітні тенденції теорії і практики сучасного менеджменту. *Актуальні проблеми інноваційної економіки*. № 1. 2016. С. 11 – 17.

3. Білошапка В. А. Создание культуры результативности: компетенции «неручного» управления бизнесом. *Актуальні проблеми економіки*. 2010. № 2. С. 82 – 93.

ТАЙМ –МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

А.В. Гуменюк

кандидат економічних наук, доцент

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

Сьогодні менеджер будь-якого рівня управління повинен уміти організувати свій час та час своїх підлеглих таким чином, щоб в стислі терміни і з найменшими витратами виконати поставленні завдання. Згідно загальновідомого принципу Парето, лише 20% усіх виконаних завдань забезпечують 80% бажаного результату. Відповідно необхідно організувати роботу працівників таким чином, щоб спрямувати основні зусилля на виконання саме тих 20% завдань, які забезпечують приріст ефективності

діяльності підприємства на 80%. У зв'язку з цим визначальною компетенцією ефективного менеджера має бути вміння ефективно організовувати час на особистому, командному чи корпоративному рівні, а також уміння узгоджувати свої дії з діями своїх співробітників для досягнення загальних цілей підприємства. До основних передумов впровадження тайм-менеджменту в систему управління підприємством слід віднести:

– зростання вимог до рівня професійного розвитку працівників, який є неможливим без уміння самостійно планувати та організовувати свою роботу, розставляти пріоритети, визначати найбільш важливі цілі, а також досягати їх з найменшими витратами власних зусиль і часу [2];

– зростання питомої ваги нематеріальних активів у вартості підприємства, перетворення його персоналу на основну конкурентну перевагу;

– ускладнення зовнішнього контролю за діяльністю працівників, яка має творчий характер, і підвищення актуальності самостійної організації ними своєї роботи, самодисципліни та самоконтролю.

Непотрібна робота, на жаль, завжди є частиною нашої рутини. Ми не можемо повністю позбавити своє життя від цього, але ми маємо змогу визначати, виконання якого завдання можемо проігнорувати, або якомога менше витрачати свій дорогоцінний час на непотрібні речі. Якщо менеджер витрачає більшу частину свого робочого дня на ефективні дії, пов'язані з неважливими складовими, то він зменшує свої можливості роботи над тим, що дійсно приносить користь.

Досить ефективно на даному етапі працює метод виключення, у відповідності до якого доцільно поставити ще одне проміжне запитання: «Що станеться, якщо цього не робити взагалі?» Якщо підходить відповідь: «Нічого не трапиться», то цей вид навантаження можна виключити взагалі [3].

Делегування обов'язків – одна із складових роботи менеджера. Вислів: «Якщо хочеш зробити щось добре – зроби це сам!» – на сьогодні втратив свою актуальність. Якщо менеджер вважає, що серед персоналу фірми немає нікого, кому можна було б передати хоча б частину своєї роботи саме через причину їхньої некомпетентності, тоді постає питання про відповідність кадрової політики реальним вимогам організації. Нездатність делегувати повноваження призводить до надмірного перевантаження та вигорання керівника. На думку Г. Архангельского, ефективність керівника на 30% залежить від його особистої організованості, а решта 70% – від правильно делегованих повноважень [1].

Немає жодного сенсу хаотично займатися трудовою діяльністю. Кожна справа має свої часові межі, які обов'язкового мають дотримуватись. Слід реалістично встановлювати терміни виконання роботи, зазначаючи, до якої слід приступати негайно, а яка не є терміновою.

Якщо робота має бути виконана негайно, то вона стає центральним об'єктом уваги менеджера, на який він спрямовує всі свої ресурси.

Такий підхід до організації часу дозволяє виявити ділянки непродуктивних втрат часу та мінімізувати їх, підвищивши ефективність роботи керівника в цілому

Таким чином, грамотно організований тайм-менеджмент також дає

співробітникам усвідомлення того, що неефективне використання робочого часу – це не тільки втрати керівництва підприємства, а й їхні власні, які можуть призвести до значного скорочення ефективності діяльності і, як наслідок, до зменшення до заробітної плати.

Список використаних джерел

1.Архангельский Г. А. Корпоративный тайм-менеджмент: Энциклопедия решений / Г. А. Архангельский. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2008. – 160 с.

2. Буняк Н. М. Самоменеджмент як мистецтво саморозвитку особистості / Н. М. Буняк // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2017. – Вип.18. – Режим доступу : http://global-national.in.ua/archive/18-2017/36.pdf

3. Скібіцька Л. І. Організація праці менеджера : навчальний посібник / Л. І. Скібіцька. – К. : Центр учбової літератури, 2010. – 360 с.

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ПРИВАБЛИВІСТЮ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Л.В. Длугоборська
викладач
Уманський національний університет садівництва

Інвестиції – це основа розвитку підприємств. Збільшення їх обсягів сприяє стимулюванню впровадження новітніх технологій, збільшенню продуктивності праці, що веде до зміцнення економічного стану підприємства та в свою чергу виводить його на нові ринки збуту своєї продукції.

Проблема залучення різного виду інвестицій для досягнення цілей підприємства потребує вирішення кола методичних і управлінських задач, що формуються під впливом факторів, які безпосередньо впливають на інвестиційну привабливість підприємства. Інвестиційна привабливість - це не тільки фінансово-економічний показник, а й модель кількісних і якісних показників - оцінок зовнішнього середовища (політичного, економічного, соціального, правового) і внутрішнього позиціонування об'єкта у зовнішньому середовищі, його фінансово-технічного потенціалу, що дає змогу варіювати кінцевий результат.

Проблема інвестиційної діяльності у сільськогосподарській сфері знайшла відображення в працях П.Т. Саблука, П.С. Березівського, В.В Липчука, Г.В. Черевка, Ю.Е. Губені, М.І. Кісіля, І.М. Школи, Т.І. Галецької та ін.

Нині, актуальним є питання не лише обґрунтування системної оцінки та формування комплексу факторів підвищення інвестиційної привабливості підприємства, а й забезпечення процесу її досягнення, шляхом ефективного управління через комплекс методів, способів та засобів цілеспрямованого впливу на інвестиційну діяльність підприємств, зокрема економічних, організаційних, мотиваційних тощо.

Інвестиційна привабливість - сукупність факторів, аналіз яких впливає на